

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 27Cb/46/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113207943
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Krajčí
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2022:1113207943.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I sudcom JUDr. Milanom Krajčim v spore žalobkyne: B. R., nar. XX. apríla XXXX, bytom F. XX, XXX XX F., zastúpenej advokátom Mgr. Christiánom Burjárom, so sídlom Tajovského 17, 040 01 Košice, proti žalovanému: Slovenská záručná a rozvojová banka, a. s., so sídlom Štefánikova 27, 814 99 Bratislava, IČO: 00 682 420, o zrušení rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Slovenskej bankovej asociácie so sídlom v Bratislave z 26. októbra 2012, sp. zn. II/2011-8521 vo vzťahu k B. R., nar. XX. apríla XXXX, bytom F. XX, XXX XX F., zrušuje.

II. Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

odôvodnenie:

Žalobkyňa sa žalobou zo 14. decembra 2012 domáhala, aby súd zrušil rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Slovenskej bankovej asociácie so sídlom v Bratislave z 26. októbra 2012, sp. zn. II/2011-8521.

1.1. V žalobe ako dôvody pre zrušenie rozhodcovského rozsudku žalobkyňa uviedla, že

- popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy,
- bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania,
- pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.

1.2. Žalobkyňa namietla, že rozhodcovský súd nesprávne posúdil platnosť rozhodcovskej doložky, ako aj vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným tak, že sa nejedná o vzťah založený spotrebiteľskou zmluvou. Žalobkyňa uviedla, že pri uzatváraní dohody nevystupovala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, keďže vystupovala ako manželka K. R., ktorý podpisoval zmenuku ako konateľ obchodnej spoločnosti BARNOV s. r. o. V rozhodovanej veci nebola rozhodcovská doložka individuálne dohodnutá, keď uviedla, že so žalovaným nechcela uzavrieť rozhodcovskú doložku. Dohoda predložená žalovaným nedávala žalobkyni ako spotrebiteľke výber meniť jej ustanovenia. Stanovenie výlučnej právomoci rozhodcovského súdu označila žalobkyňa za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Bez platne uzatvorenej rozhodcovskej doložky predstavuje rozhodcovský rozsudok ničotný akt, ktorý nie je spôsobilý vyvolať žiadne právne účinky. Žalovaný podľa žalobkyne porušil povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 93b ods. 1 a ods. 2 zákona o bankách, keď jej nepredložil návrh na uzavretie rozhodcovskej doložky, alebo bola jej na podpis predložená len dohoda o vyplňovacom práve k blankozmenke.

1.3. Zároveň podľa žalobkyne nemohla dohoda o vyplňovacom práve k blankozmenke založiť príslušnosť rozhodcovského súdu a už vôbec nemohlo založiť príslušnosť rozhodcovského súdu samotné avalovanie zmenky. Podkladom pre rozhodnutie vo veci medzi zmenkovým veriteľom a zmenkovým ručiteľom môže byť iba zmenka a nie dohoda o vyplňovacom práve k blankozmenke. Žalobkyňa vytkla aj to, že v dohode o vyplňovacom práve k blankozmenke nie je uvedené, či ide

o blankozmenku bez protestu, alebo s protestom. Zmenka nebola žalobkyni predložená pri podpise uvedenej listiny a nebola ani súčasťou dohody o vyplňovacom práve k blankozmenke. V prípade, ak by vedela o skutočnosti, že zmenka bola vystavená bez protestu, nepristúpila by k avalovaniu zmenku.

1.4. Žalobkyňa namietla aj porušenie zásady dvojínštančnosti súdneho konania, keď proti rozhodcovskému rozsudku nie je možné podať opravný prostriedok, pričom jej nebolo umožnené, aby došlo k upraveniu „opravného prostriedku“ v rozhodcovskej doložke v súlade s ustanovením § 37 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len „zákon č. 244/2002 Z. z.“).

1.5. K žalobe žalobkyňa predložila rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Slovenskej bankovej asociácie so sídlom v Bratislave z 26. októbra 2012, sp. zn. II/2011-8521.

2. Žalovaný vo vyjadrení z 31. januára 2022 navrhol podanú žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

2.1. Podľa žalovaného žalobkyňa s odkazom na ustanovenie § 52 ods. 1 a ods. 4 Občianskeho zákonníka mylne vyvodzuje pre seba postavenie spotrebiteľa a pre žalovaného postavenie dodávateľa. Žalovaný ako banková inštitúcia poskytuje úverové produkty a bankové záruky výlučne obchodným spoločnostiam a fyzickým osobám - podnikateľom, s ktorými uzatvára obchodnoprávne vzťahy. Tak tomu bolo aj v prípade úveru poskytnutého dlžníkovi, obchodnej spoločnosti BARNOV s. r. o., na základe úverovej zmluvy z 27. augusta 2008, č. XXXXX-XXXX, ktorého návratnosť dlžník a avalisti zabezpečili blankozmenkou, ku ktorej sa viaže dohoda o vyplňovacom práve. Poskytnuté zabezpečenie zo strany žalobkyne ako fyzickej osoby podľa žalovaného nezakladá spotrebiteľský vzťah medzi stranami sporu a na žalobkyňu tak v žiadnom prípade nemožno nazeráť ako na spotrebiteľa. Žalovaný je toho názoru, že žalobkyňa svojim vlastnoručným podpisom dohody o vyplňovacom práve (vrátane rozhodcovskej doložky) výslovne potvrdila, že si ju prečítala, jej obsahu porozumela a tento zodpovedá jej skutočnej a slobodnej vôli.

2.2. K svojmu vyjadreniu žalovaný pripojil dohodu o vyplňovacom práve k blankozmenke z 27. augusta 2008, č. XXXXX-XXXX/X a zmenku z 27. augusta 2008.

3. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávanie na termín dňa 3. februára 2022 o 9:30 hod., ktorého sa zúčastnil právny zástupca žalobkyne. Žalovaný sa pojednávania nezúčastnil, pričom v podaní z 31. januára 2022 požiadal o ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní a vyslovil súhlas s prejednaním a rozhodnutím sporu v jeho neprítomnosti. Preto súd vec prejednal v neprítomnosti žalovaného v súlade s ustanovením § 180 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C.s.p.“)

3.1. Na predmetnom pojednávaní právny zástupca žalobkyne zotrval na doterajšej argumentácii prednesenej počas súdneho sporu.

3.2. Predmetné pojednávanie bolo odročené na verejné vyhlásenie rozsudku na termín dňa 24. februára 2022 o 13:30 hod.

4. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu Slovenskej bankovej asociácie so sídlom v Bratislave z 26. októbra 2012, sp. zn. II/XXXX-XXXX bola žalobkyni v postavení žalovanej 2/ (a A.. J. O. v postavení žalovanej 1/) uložená povinnosť zaplatiť žalovanému (v postavení žalobcu) sumu 257.506,07 eur spolu s úrokom vo výške 6 % ročne zo sumy 257.506,07 eur od 30. novembra 2010 do zaplatenia, zmenkovú odmenu vo výške 858,35 eur a trovy rozhodcovského konania vo výške 9.301,20 eur.

4.1. Sporné bolo, či je vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným spotrebiteľským vzťahom alebo nie, či je rozhodcovská zmluva platná alebo nie a či mohlo dôjsť k porušeniu zásady rovnosti účastníkov rozhodcovského konania.

5. Dohodou o vyplňovacom práve k blankozmenke z 27. augusta 2008, č. XXXXX-XXXX/X uzavretou medzi žalovaným, dlžníkom (obchodnou spoločnosťou BARNOV s. r. o.), a avalistami (C. O., K. R., A.. J. O. a B. R.) bolo dohodnuté, že avalisti ako zmenkoví ručiteľia ručia za dlžníka ako vystaviteľa blankozmenky v rozsahu udeleného vyplňovacieho práva k blankozmenke (článok IV. dohody) s tým, že v článku VII. dohody bolo uvedené, že veriteľ, dlžník a avalisti sa dohodli, že všetky spory, ktoré vzniknú z tejto dohody a v súvislosti s ňou, vrátane sporov o plnenie zo zmenky po jej doplnení veriteľom v súlade s bodom 3.2. dohody, rozhodne Stály rozhodcovský súd Slovenskej bankovej asociácie v jeho sídle v Bratislave.

6. Podľa ustanovenia § 40 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. v znení účinnom do 31. decembra 2014, účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak

a/ rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, ktorá nemôže byť predmetom rozhodcovského konania (§ 1 ods. 3),

b/ rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, o ktorej už predtým právoplatne rozhodol súd alebo sa o nej právoplatne rozhodlo v inom rozhodcovskom konaní,

c/ jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy,

d/ sa rozhodlo o veci, na ktorú sa rozhodcovská zmluva nevzťahovala, a účastník rozhodcovského konania túto okolnosť v rozhodcovskom konaní namietal,

e/ účastník rozhodcovského konania, ktorý musí byť zastúpený zákonným zástupcom, nebol takto zastúpený alebo v mene účastníka rozhodcovského konania vystupovala osoba, ktorá nebola na to splnomocnená a jej úkony neboli ani dodatočne schválené,

f/ sa na vydaní rozhodcovského rozsudku zúčastnil rozhodca, ktorý bol rozhodnutím podľa § 9 vylúčený pre predpojatosť alebo ktorého vylúčenie účastník rozhodcovského konania pred vydaním rozhodcovského rozsudku nie zo svojej viny nemohol dosiahnuť,

g/ bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania (§ 17),

h/ sú dôvody, pre ktoré možno žiadať o obnovu konania podľa osobitného zákona, 14) alebo

i/ bol rozhodcovský rozsudok ovplyvnený trestným činom rozhodcu, účastníkov konania alebo znalca, za ktorý bol právoplatne odsúdený,

j/ pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.

6.1. Podľa ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

6.2. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (ods. 3).

6.3. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (ods. 4).

6.4. Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. decembra 2014, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

6.5. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah (ods. 2).

6.6. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané (ods. 3).

6.7. Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní (ods. 4 písm. r/).

6.8. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné (ods. 5).

7. Kľúčovou právnou otázkou pre rozhodnutie v spore bolo posúdenie, či je možné považovať žalobkyňu za spotrebiteľku a vzťah medzi ňou a žalovaným ako spotrebiteľský právny vzťah.

7.1. Spotrebiteľom sa v zmysle legálnej definície rozumie fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (k tomu viď znenie § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka).

7.2. V rozhodovanom spore bolo potrebné vysporiadať sa s tým, či žalobkyňa pod predmetnú definíciu spadá, keď uzatvorila dohodu o vyplňovanom práve k blankozmenke a podpísala vlastnú zmenku vystavenú obchodnou spoločnosťou L. s. r. o. ako avalistka.

8. Pri posúdení predmetnej otázky súd poukazuje na judikatúru, z ktorej vyplýva nasledovné:

8.1. Fyzickú osobu, ktorá má úzke podnikateľské väzby alebo väzby spojené s povolaním vo vzťahu k spoločnosti, ako sú konateľstvo alebo väčšinový obchodný podiel v tejto spoločnosti, nemožno považovať za spotrebiteľa v zmysle tohto ustanovenia, ak prevezme ručenie za vlastnú zmenku vystavenú na zabezpečenie záväzkov tejto spoločnosti zo zmluvy o poskytnutí úveru (k tomu viď rozsudok Súdneho dvora EÚ zo 14. marca 2013, C-419/11).

8.2. Článok 1 ods. 1 a článok 2 písm. b/ smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa majú vykladať v tom zmysle, že táto smernica sa môže použiť na zmluvu o zabezpečení záväzku nehnuteľnosťou alebo zmluvu o ručení uzavretú medzi

fyzickou osobou a úverovou inštitúciou s cieľom zabezpečiť splnenie povinností, na ktoré sa zaviazala obchodná spoločnosť voči tejto inštitúcii v úverovej zmluve, ak táto fyzická osoba konala s cieľom, ktorý nesúvisí s jej obchodom, podnikaním alebo povoláním, a k uvedenej spoločnosti nemá žiadny funkčný vzťah (k tomu vid' uznesenie Súdneho dvora EÚ z 19. novembra 2015, C-74/15).

8.3. Fyzická osoba, ktorá ako konateľka a spoločníčka má úzke väzby k obchodnej spoločnosti, sa nepovažuje za spotrebiteľku v ručiteľskom vzťahu, v ktorom zabezpečuje záväzok tejto obchodnej spoločnosti zaplatiť kúpnu cenu z kúpnej zmluvy medzi podnikateľmi [k tomu vid' uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 9. novembra 2016, sp. zn. 5Ndc/10/2016 (publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 3/2017 ako judikát R 18/2017) a rovnako aj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. mája 2019, sp. zn. 3Obdo/77/2018].

9. Vychádzajúc z vyššie uvedeného môže byť vzťah medzi ručiteľom, ktorý je fyzickou osobou, a veriteľom spotrebiteľským právnym vzťahom, aj keď je ručením zabezpečený záväzok dlžníka voči veriteľovi vyplývajúci z obchodného záväzkového vzťahu.

9.1. Za spotrebiteľský vzťah sa nepovažuje vzťah medzi ručiteľom - fyzickou osobou a veriteľom, ktorým sa zabezpečuje vzťah medzi dvomi podnikateľmi, ak má ručiteľ úzke väzby k obchodnej spoločnosti, ktorá je dlžníkom. Pod týmito úzkymi väzbami ručiteľa - fyzickej osoby sa rozumie výkon funkcie člena štatutárneho orgánu alebo iného orgánu obchodnej spoločnosti dlžníka, vlastníctvo väčšinového obchodného podielu v obchodnej spoločnosti dlžníka, prípadne pracovný pomer v obchodnej spoločnosti dlžníka. Ak takéto úzke väzby na strane ručiteľa nie sú dané, je nutné vzťah medzi ručiteľom a veriteľom vyhodnotiť ako spotrebiteľský právny vzťah.

10. Pri aplikácii vyššie uvedených právnych záverov na rozhodovaný spor súd konštatuje, že žalobkyňa nekonala s cieľom, ktorý by súvisel s jej obchodom, podnikaním alebo povoláním. Rovnako tak súd zastáva názoru, že žalobkyňa nemala úzky vzťah k dlžníkovi (obchodnej spoločnosti BARNOV s. r. o.), za ktorého záväzok sa zaručila vo forme zmenkového ručenia, keďže žalobkyňa nebola konateľkou dlžníka, členkou dozornej rady dlžníka, spoločníčkou dlžníka a ani zamestnankyňou dlžníka. Zo skutočnosti, že žalobkyňa bola manželkou konateľa a spoločníka dlžníka (K. R.), ktorý mal k dlžníkovi úzke väzby, nie je možné podľa názoru súdu vyvodiť, že by samotná žalobkyňa mala úzke väzby vo vzťahu k dlžníkovi. 10.1. Keďže žalobkyňa ako ručiteľka nemala úzke väzby k dlžníkovi, je potrebné ju v zmysle vyššie citovanej judikatúry považovať za spotrebiteľku a vzťah medzi ňou a žalovaným založený zmenkovým ručením a dohodou o vyplňovacom práve k blankozmenke kvalifikovať ako spotrebiteľský právny vzťah.

11. Keďže vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným je vzťahom spotrebiteľským, je potrebné podrobiť rozhodcovskú doložku obsiahnutú v dohode o vyplňovacom práve k blankozmenke testu, či sa jedná o prijateľnú alebo neprijateľnú zmluvnú podmienku.

11.1. Za neprijateľnú zmluvnú podmienku nie je možné považovať podmienku, ktorá bola individuálne dojednaná (v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Zároveň však platí, že ak dodávateľ (t. j. žalovaný) nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom (žalovaným) a spotrebiteľom (žalobkyňou) sa nepovažujú za individuálne dojednané. Dôkazné bremeno na preukázanie, že zmluvné podmienky medzi žalobkyňou a žalovaným (vrátane rozhodcovskej doložky) boli individuálne dojednané.

11.2. Žalovaný v rozhodovanom spore žiadnym spôsobom nepreukázal, že by medzi ním a žalobkyňou bola rozhodcovská doložka individuálne dojednaná. Žalovaný sa v rámci procesnej obrany obmedzil iba na tvrdenie, že žalobkyňa dohodu o vyplňovacom práve k blankozmenke podpísala. S poukazom na uvedené žalovaný neunesol dôkazné bremeno ohľadom individuálneho dojednaného rozhodcovskej doložky medzi stranami. Vzhľadom na uvedené rozhodcovskú doložku obsiahnutú v článku VII. dohody o vyplňovacom práve k blankozmenke nie je možné považovať za individuálne dojednanú. Na predmetnom závere nič nemení skutočnosť, že žalobkyňa rozhodcovskú doložku podpísala, ako sa to snažil prezentovať vo svojom vyjadrení žalovaný.

12. Súd poukazuje na to, že rozhodcovská doložka obsiahnutá v článku VII. dohody o vyplňovacom práve k blankozmenke bola dojednaná ako výlučná, čo znamená, že všetky spory, ktoré vzniknú z tejto dohody a v súvislosti s ňou, vrátane sporov o plnenie zo zmenky po jej doplnení veriteľom v súlade s bodom 3.2. dohody, rozhodne Stály rozhodcovský súd Slovenskej bankovej asociácie v jeho sídle v Bratislave.

12.1. Takéto zmluvné dojednanie „nútilo“ žalobkyňu ako spotrebiteľku, aby sa v prípade akéhokoľvek sporu so žalovaným podrobila výlučne rozhodcovskému konaniu bez možnosti domáhať sa ochrany svojich subjektívnych práv na všeobecnom súde. Rozhodcovská doložka v uvedenom znení, ktorá založila právomoc rozhodnúť spor zo zmenkového ručenia medzi žalovaným a žalobkyňou, tak podľa názoru súdu predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa ustanovenia § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. decembra 2014.

12.2. Keďže súd vyhodnotil rozhodcovskú doložku ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, je predmetná rozhodcovská doložka neplatná s poukazom na znenie ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Pre záver o platnosti rozhodcovskej doložky nepostačuje, aby boli dodržané formálne podmienky podľa § 4 zákona č. 244/2002 Z. z., ale v prípade spotrebiteľského vzťahu (ako je to v rozhodovanom spore) je nevyhnutné, aby obstála aj z hľadiska ustanovení o spotrebiteľských zmluvách (podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka), ktorá vzhľadom na jej výlučnosť (a zákonom jednoznačne definovanú neprijateľnosť podľa ustanovenia § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. decembra 2014) neobstála.

13. Vzhľadom na vyššie uvedené žalobkyňa ako účastníčka rozhodcovského konania dôvodne namietala neplatnosť rozhodcovskej doložky, čo predstavuje zákonný dôvod pre zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa ustanovenia § 40 ods. 1 písm. c/ zákona č. 244/2002 Z. z. v znení účinnom do 31. decembra 2014, čo zakladá dôvodnosť podanej žaloby a povinnosť súdu zrušiť rozhodcovský rozsudok, ktorý bol vydaný na základe neplatnej rozhodcovskej doložky.

13.1. Keďže súd dospel k záveru o naplnení dôvodu pre zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa ustanovenia § 40 ods. 1 písm. c/ zákona č. 244/2002 Z. z. v znení účinnom do 31. decembra 2014, ďalšími dôvodmi pre zrušenie rozhodcovského rozsudku tvrdenými žalobkyňou sa súd pre nadbytočnosť nezaoberal.

14. S poukazom na dôvodnosť podanej žaloby rozhodol súd tak, že zrušil rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Slovenskej bankovej asociácie so sídlom v Bratislave z 26. októbra 2012, sp. zn. II/2011-8521.

14.1. Vo výroku rozsudku súd zároveň vyjadril, že napadnutý rozhodcovský rozsudok zrušil len vo vzťahu k žalobkyňi vzhľadom na princíp právnej istoty, a nie aj vo vzťahu k A.. J. O. (ktorá vystupovala v rozhodcovskom konaní ako žalovaná 1/), ktorá žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku nepodala.

15. O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 C.s.p. a žalobkyňi, ktorá mala vo veci plný úspech priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

15.1. O výške náhrady trov konania žalobkyne rozhodne súdny úradník súdu prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Bratislava I.

Odvolanie má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 a ods. 2 C. s. p.) obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) [§ 363 C. s. p.].

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C. s. p.).